

patto Jummalä käest andeks palluma,
mis rahwas ollid teinud. Jummal andis
ka sel korral neile andeks, agga sedda üt-
les temma ka, et ta ommal aial neid pid-
di tulles nuhtlussega katsma, ja aega
möda nende patto nende kätte maksma.
Ei Jummal tahtnud neid ka mitte en-
nam sedda wisi sata, kui ta tänneni isse
neid olli saatnud, üks Ingel agga piddi
neile juhatajaks ollema. Kui rahwas
sedda Mosesse käest said kuulda, siis hak-
kasid nemmad wägga leinama, ja ei pan-
nud ükski omma ehtet ennese ümber.

Ja Moses kes olli oppind Jummalä-
ga räkima pallest pallesse, nenda kui üks
sõbber teisega rägib, sesamma olli ka kurb
se asia pärrast, ja küsis Jummalä käest,
kes siis piddi tee juhatajaks ollema, kui
ep temma isse ei piddand rahwaga min-
nema? temma hakkas Jummalat pallu-
ma, et ta wottaks ta peäle armo heita, ja
isse

isse ka tulla rahwaga, sest et se Jumma-
lä omma rahwas olli ja ei mitte Mosesse
rahwas; Kui ei piddand Jummalä palg,
se on Jummalä Poeg, mitte ka tullesma,
siis pallus ta, et nemmad ei saaks mitte
fenna Kanaani-male minnema, muido
ei saaks se mitte tunda egga teata, et Jee-
howa sedda rahwast olli ennesele ärrawah-
litsenud. Et nüüd Moses sedda wisi ol-
li Jummalat pallunud, siis wottis tem-
ma Mosesse palwet kuulda, ja käskis
nenda tehha, kui ta olli pallunud. Jum-
malä Poeg se suur käsk ehk Ingel kes ep
olle lodud, kes agga isse se loia on, sesam-
ma piddi siis rahwaga minnema neid juh-
hatama. Moses sai siis ni rõõmsaks ja
ni julgeks uskus, et ta weel suremat asia
Jehowa käest pallus; ta pallus, et ta pidi
di sama Jehowa au nähha, se on, et ta
saaks Jummalä Poia nähha. Suur
Jummal käskis siis kül omma hallastus-
se